

γοί, ἐγάρασαν τὸν χαλκόν, τὸν ἄργυρον. Μετ' ὀλίγον τέσσαρες ἐξ αὐτῶν ὑπέστησαν τὸν δι' ἀγχόνης θάνατον, διότι ἐδοκίμασαν νὰ παραχράξωσι τὴν μεγάλην σφραγίδα τῆς Ἀγγλίας εἰς τὰ 1549.

Εἰς ὅλας ἐν γένει τὰς τέχνας ἐπέτυχον. Πολλάκις τόσον εὐνοίαν ἔλαβον παρὰ τῶν κατὰ καιροὺς βασιλέων, ὥστε οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ἔλαβον τὴν ἄδειαν ν' ἀπονέμωσι δικαιοσύνην εἰς τὰ σίφη των, κατὰ τοὺς νόμους τῆς Αἰγύπτου. Εἰς πολλὰ ὅμως μέρη κατεχράσθησαν τὴν ἐμπιστοσύνην ταύτην καὶ ὡς ἐκ τούτου ἤρχισεν ἡ ἀντίδρασις. Οἱ λαοὶ τοὺς ἐμίσησαν, ἐκεῖνοι δὲ ἐρεθισθέντες ἀνέπτυξαν κἀκίστον χαρακτῆρα καὶ ἐγένοντο ἔτι μᾶλλον ἀπεχθεῖς. Ἀπέδωκαν εἰς αὐτοὺς τὰ χεῖριστα τῶν ἐγκλημάτων. Κατηγορήθησαν, ὡς ἀνθρωποφάγοι καὶ τυμωρόχοι, ὡς κλέπται παιδίων, τὰ ὅποια ἔτρωγον ἔπειτα, ὡς δολοφόνου πίνοντες τὸ αἷμα τῶν θυμάτων των. Εἰς τὴν Γερμανίαν ἐκατοντάδας αὐτῶν συνελήφθησαν καὶ ἐδασανίσθησαν, ὅπως ὁμολογήσωσι τὴν ἐνοχλήν των. Καὶ τρόντι ὁμολόγησαν αὐτὴν, ἀλλ' ὅταν ἠρωτήθησαν ποῦ ἔκρυψαν τὰ σώματα τῶν θυμάτων των, δὲν ἠδυνήθησαν νὰ εἰπωσι καὶ ἐδασανίσθησαν πάλιν. Εἰς τὴν Γαλλίαν ἐθανατώθησαν πολλοὶ μόνον ὡς ὑποπτοὶ τῆς ἐθνικότητός των.

Εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ πλάνητος βίου των εἶχον ἴσως ἰδίαν τινα θρησκείαν, ἣν ταχέως ἔχασαν παραδεχθέντες, μᾶλλον κατ' ἐπίφασιν, τὴν θρησκείαν τοῦ λαοῦ ἐν μέσῳ τοῦ ὅποιου ἔζων. Πάντοτε ὅμως ἀνεμίγνυον μετ' αὐτῆς ἀποκρύφους παραδόσεις τῆς πατρίδος των, αἵτινες ἀποκαλυφθεῖσαι ἠΰξησαν τὸ κατ' αὐτῶν μῖσος τῶν κατοίκων. Ἀληθῆς σταυροφορία ἠγέρθη κατ' αὐτῶν ὡς αἰρετικῶν, ὡς μάγων, ὡς ἀλιτηρίων. Αἱ σκληρότητες, ἃς ὑπέστησαν πρὸς τιμωρίαν των, ὑπερέβησαν πᾶν μέτρον. Ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἐρρίκου τοῦ Η' ἐδιώχθησαν ἐκ τῆς Ἀγγλίας. Καὶ ὅμως ἐστάθη ἀδύνατον νὰ ἐξολοθρευθῶσι, διότι ὁ λαὸς τοὺς ἐφοβεῖτο. Τὸ ἀπόκρυφον τῆς καταγωγῆς των, οἱ περὶ τῆς πατρίδος των μῦθοι, ἡ περὶ τῆς ἐν τῇ μαγείᾳ ἱκανότητός των ἰδέα, ἐνέπνεον φόβον εἰς τοὺς χωρικοὺς, οἵτινες δὲν ἐτόλμων νὰ τοὺς κατηγορήσωσιν ἐνώπιον τῆς ἀρχῆς, καὶ διὰ τοῦτο ἔμειναν εἰς πολλὰ μέρη ἀνενόητοι. Ἐργαζόμενοι δὲ τέχνας, ἃς δὲ ἐγνώριζον οἱ ἐντόπιοι, εὗρισκον ἐνίοτε καὶ προστασίαν εἰς ἀπομακρυσμένα βεβαίως μέρη.

Πλησίον τῶν πόλεων ὑπέφερον πολὺ. Συνελαμβάνοντο κατὰ ἑκατοντάδας. Ἡ ἀγχόνη περιέμενε τοὺς ἄνδρας. Αἱ γυναῖκες μετὰ τῶν τέκνων των ἐπνίγοντο ἀνευ οἴκτου καὶ τοῦτο μόνον καὶ μόνον διότι ἦσαν Ἀθιγγάνοι. Τοῦ λαοῦ τούτου ἡ ἐπιμονὴ εἰς τὰ ἦθη καὶ ἔθιμά του εἶνε ἐν ἐκ τῶν περιέργων φαινομένων τῆς ἱστορίας, διότι μολονδὶ παρῆλθον 400 ἔτη ἀπ' οὗτου κατὰ πρῶτον ἐφάνθησαν εἰς τὴν Εὐρώπῃ οἱ Ἀθιγγάνοι, διατηροῦντι ἔτι ἀκαίαις ὅλας τὰς παραδόσεις τῶν πατέρων των. Τώρα εὗρισκονται παντοῦ, ὁ πληθυσμὸς τῶν ἀπὸ τὴν Εὐρώπῃ διασπαρμένων ἀνέρχεται εἰς 1.500.000 ἐκτὸς τῶν τῆς Βορείου καὶ Νοτίου Ἀμερικῆς, τῆς Ἀφρικῆς, τῆς Αὐστραλίας.

Εἰς τὴν Ἀσίαν ἔλην, τὴν Κίναν, τὸ Σιάμ, εἶναι πολὺ ἀριθμοὶ, παντοῦ δὲ οἱ αὐτοί. Ὅπου τὸ κλίμα τὸ ἐπιτρέπει οἱ Ἀθιγγάνοι ζῶσιν ὑπὸ σκιῆς, εἰς

τὸ ὑπαίθριον. Εἶναι λαὸς χωρισμένος ἕλων τῶν ἄλλων, ἡ διατήρησις τῶν ἠθῶν, τῶν ἐθίμων, τῆς γλώσσης, τοῦ ἐθνικοῦ οὕτως εἶπειν χαρακτηρὸς των, εἶναι ἐν τῶν μεγίστων κοινωνικῶν θαυμάτων.

[The New-York Herald]

ΑΝΩ ΚΑΤΩ

ΤΟ ΝΑΥΑΓΙΟΝ ΤΗΣ "ΟΥΤΟΠΙΑΣ."

Τὸ πρὸ μικροῦ συμβάν ναυάγιον τοῦ ἀγγλικοῦ ἀτμοπλοίου *Οὐτοπίας* εἶνε ἐν τῶν τρομερωτέρων, καὶ διότι ὁ ἀριθμὸς τῶν θυμάτων εἶνε μέγας, καὶ διότι συνέβη εἰς τὴν εἴσοδον λιμένος. Τὸ πλοῖον τοῦτο ἀνεχώρησεν ἐκ Τερρέστης, διευθυνόμενον εἰς Νέαν Ἰόρκην. Ἐπέβαινον αὐτοῦ 881 ἄνθρωποι, ἐξ ὧν 68 ναῦται οἱ δὲ λοιποὶ Ἴταλοὶ μεταναστεύοντες εἰς Ἀμερικὴν. Τὴν νύκτα τῆς 17 Μαρτίου τὸ πλοῖον εἰσερχόμενον εἰς τὸν λιμένα τοῦ Γιβραλτάρ, προσέκρουσεν ἕνεκεν ἀδεξιότητος τοῦ κυβερνήτου, εἰς θωρηκτὸν ἀγγλικόν, καὶ διαρραγὴν μετὰ πέντε λεπτὰ τῆς ὥρας ἐδυσθίσθη.

Ἀνταποκριτῆς ἐφημερίδος γράφων ἐκεῖθεν ἀναφέρει ἐπιστάδια προξενούοντα φρίκην καὶ πράξεις ἡρωϊκὰς ἐκεῖνων, οἵτινες προσεπάθησαν νὰ σώσωσι τοὺς ναυαγοὺς, κινούσας τὸν θαυμασμόν. Εὐθὺς ἄμα συνέβη ἡ σύγκρουσις, δύο ἀγγλικά θωρηκτὰ καὶ τὸ σουηδικὸν *Φρέγια* εὐρισκόμενα πλησιέστερον, ἔσπευσαν νὰ διευθύνωσι τὰ ἠλεκτρικὰ φῶτὰ των ἐπὶ τοῦ τόπου τῆς καταστροφῆς, ὅπως εὐκολύνωσι τὰς πρὸς σωτηρίαν τῶν ναυαγῶν ἐνεργείας. Ὅλα τὰ ἀγγλικά πολεμικὰ καὶ τὸ σουηδικὸν ἔριψαν εἰς τὴν θάλασσαν τὰς λέμβους των, τοὺς σωτηρίου στεφάνους καὶ πᾶν ὅ,τι ἠδύνατο νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τοὺς ναυαγοὺς. Ἀλλὰ πᾶσα ἐνέργεια καθίστατο δύσκολος καὶ σχεδὸν ἀδύνατος ἕνεκα τῆς τρικυμίας καὶ τῆς ραγδαίας βροχῆς. Οἱ ἴστοι τοῦ βυθισθέντος πλοίου εὗρισκοντο ἔτι ἐκτὸς τοῦ ὕδατος. Αἱ ἀπελπιστικαὶ κραυγαὶ αὐτῶν καὶ τῶν παλαιόντων πρὸς τὰ μαινώματα κύματα ἠΰξησαν τὴν φρίκην τῶν θεατῶν. Πολλάκις οἱ σωτῆρες, μετὰ ὑπερανθρώπους προσπάθειάς καὶ κόπους κατώρθωναν ν' ἀνασύρωσι ναυαγὸν τινα, ἀλλὰ τὰ κύματα κατέκλυζον αὐτοὺς καὶ ἀνῆρπαζον πάλιν τοὺς σωθέντας. Τοιοῦτοτρόπως πολλοὶ ἐχάθησαν.

Λέμβος θωρηκτοῦ ἀγγλικοῦ κατώρθωσε νὰ τεθῆ ὑποκάτω τῶν σχοινίων τῆς *Οὐτοπίας*, ὅπως οἱ δυστυχεῖς, οἵτινες ἐκρέμαντο ἀπ' αὐτῶν, ριφθῶν ἐντὸς αὐτῆς καὶ σωθῶσιν εἰ δυνατόν. Ἀλλ' ἐκεῖνοι ἐδίσταζον νὰ ριφθῶσι, φοβούμενοι μήπως πέσωσιν εἰς τὴν θάλασσαν. Ἄλλως δὲ καὶ τὰ κύματα ὄθουν τὴν λέμβον ἐδῶ καὶ ἐκεῖ. Ἄλλοι λέμβος ἀγγλικὴ κατώρθωσε νὰ σώσῃ πέντε δυστυχεῖς, ἀλλ' ἐκινδύνευσε νὰ καταποντισθῆ. Εὐτυχῶς ἀτμάκατος τοῦ λιμεναρχεῖου ἔσπευσεν εἰς βοήθειάν τῆς. Ἀτμάκατος ἐτέρου ἀγγλικοῦ θωρηκτοῦ ἐδυσθίσθη, διότι τὸ ὕδωρ ἔσβυσε τὸ πῦρ τῆς μηχανῆς, τρεῖς δὲ ναῦται τῆς ἐπνίγησαν.

Τὴν ἐπαύριον τῆς καταστροφῆς σωρὸς πτωμάτων εὗρέθησαν πλησίον τῶν ὄχρωματῶν καὶ ἐπὶ τῆς ἀκτῆς. Εἰς μέρη τινα μάλιστα τὸ θέαμα ἦτο φρικτὸν. Παρὰ τινα βράχον 22 πτώματα ἔκειντο πλησίον ἄλ-

λήλων. Πλειότερον πάντων ἐπέσυρε τὰ βλέμματα τὸ πτώμα γυναικὸς μέσης ἡλικίας, ἣτις ἐκράτει σφιγκτὰ παιδίον διετές. Φαίνεται ὅτι τὸ εἶχε φέρει κρεμασμένον ἀπὸ τὸν λαϊμόν τῆς καθ’ ὄλον τῆς τὸν ἀγῶνα ἐναντίον τῶν ἀδυσωπήτων κυμάτων. Μετὰ κόπου κατώρθωσαν ν’ ἀποσπάσῃ τὸ βρέφος ἀπὸ τὰς ἀπεσκληρυνένας ἀγκάλας τῆς γυναικὸς. Πληθος πολὺ ἔσπευσεν εἰς τὸ παράλιον ὅπως ἴδῃ τὰ πτώματα. Πολλοὶ δὲν ἠδύναντο νὰ κρατήσῃσι τὰ δάκρυά των βλέποντες τὸ πλῆθος τῶν νεκρῶν. Γέρων πενηκοντούτης, ἐναγκαλισθεὶς τεμάχιον ξύλου, κατώρθωσε νὰ φθάσῃ εἰς τὴν παραλίαν, ἀλλ’ ἀμέσως ἐξέπνευσεν ἕνεκα τοῦ κόπου καὶ τῶν κτυπημάτων, ἅτινα ὑπέστη καθ’ ὄλον τὸν πρὸς σωτηρίαν του ἀγῶνα. Ἐπὶ τῆς αὐτῆς παραλίας εὐρέθη καὶ κύων ὠραιότατος, ὅστις ἦτο ἐπὶ τῆς *Ὀδοπίας*. Αὐτὸς ἐσώθη βεβαίως ἄνευ πολλοῦ γόπου.

ὑποτίθεται ὅτι τὸ πλειστον μέρος τῶν θυμάτων εὐρίσκειται εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ πλοίου, διότι κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς καταστροφῆς ἀνεπαύοντο οἱ περισσότητες ἐκ τῶν κόπων τῆς θαλασσοπλοίας καὶ ἕνεκα τοῦ ἐπικρατοῦντος κακοῦ καιροῦ. Μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἢ θάλασσα ἐξέβρασεν ἔτι 53 πτώματα, μετὰ τῶν ὁποίων ἦτο καὶ εἰς βαθύπλοτος τραπεζίτης τῆς Νέας Ὑόρκης, πατήρ δύο τέκνων. Ἡ σύζυγος του μαθοῦσα τὸ δυστύχημα παρεφρόνησε.

Μεταξὺ τῶν πολλῶν ἐπεισοδίων τοῦ ναυαγίου εἶνε καὶ τὸ ἐξῆς: Ναύτης τις ἔσωσε βρέφος, τοῦ ὁποίου οἱ γονεῖς δὲν ἐράνησαν. Ἄφου οὐδεὶς ἐζήτησε τὸ παιδίον, ὁ γενναῖος ναύτης δὲν θέλει νὰ τὸ δώσῃ εἰς κανένα ξένον· τὸ ἐκράτησε διὰ νὰ τὸ υἱοθετήσῃ.

Κατὰ τὴν γενομένην ἀπογραφήν, τὰ θύματα ἀνέρχονται εἰς 642 συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν γενναίων ἀνδρῶν, οἵτινες ἠθέλησαν νὰ σώσῃσι τοὺς ναυαγούς. Οἱ σωθέντες ἀνέρχονται εἰς 294. Τὴν 26 Μαρτίου ἔφθασαν εἰς Νεάπολιν 133 ναυαγοὶ ἐπὶ τοῦ πλοίου *Ἀσσυρίας*, ὅλοι ἄνδρες πλὴν 4 γυναικῶν καὶ 2 παιδίων. Πάντες οὗτοι ἔντρομοι ἔτι ἐκ τῆς καταστροφῆς, ἀλλὰ πληρεῖς ἐνθουσιασμοῦ ὑπὲρ τῶν γενναίων Ἀγγλων αὐτῶν, οἵτινες ἐρριψανὶδύνουνσαν χάριν αὐτῶν. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἀνεχώρησαν διὰ Νεάν Ὑόρκην 153 ἐκ τῶν διασωθέντων ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου *Ἀγγλίας*. Μὴ ἀποθαρρυνθέντες ἐκ τῆς καταστροφῆς ἠθέλησαν νὰ ἐξακολουθήσῃσι τὸ ταξιδεῖόν των. Γενναῖαι συνεισφοραὶ γίνονται ὑπὲρ τῶν θυμάτων. Ὁ δὲ πλοίαρχος τῆς *Ὀδοπίας* παρεπέμφθη εἰς τὰ δικαστήρια ἵνα δικασθῇ.

ΘΑΥΜΑΣΙΟΝ ΦΡΕΑΡ

Εἰς τὸ Ρίο δὲλ Νόρτε τοῦ Μεξικῷ ὑπάρχει θαυμάσιον ἀρτεσιανὸν φρέαρ. Διαυγέστατον καὶ ἀφθονιώτατον ὕδωρ ἀναδύει ἐξ αὐτοῦ, τὸσον ἀφθονον ὥστε ἐκτάσεις ἀγρῶν δύνανται νὰ ποτισθῶσι. Τὸ ὕδωρ τοῦτο εἶναι μεταλλικόν, ἀναβράζει, εἶναι δὲ νοστιμώτατον τὴν γεῦσιν καὶ ὑγιεινιώτατον. Ἀλλὰ δὲν ἀρκοῦσιν ὅλα ταῦτα. Ἡ ὀρμὴ τοῦ ὕδατος φέρει ἐνίοτε ἀπὸ τῶν ἐγκάτων τῆς γῆς εἰς τὴν ἐπιφάνειαν βώλους ἀργύρου ἢ χρυσοῦ. Οἱ δὲ ἐντόπιοι ἐπιστήμονες ἐξηγοῦσι τὸ φαινόμενον οὕτως: Εἰς ἄμετρον βάθος καὶ ὑπὸ πίεσιν μεγίστην, τὸ ὕδωρ ἀποπλύνει τὸ ἄχρον βράχου τινός. Τὰ μαλκὰ μέρη τοῦ βράχου

διαλυόμενα δίδουσιν εἰς τὸ ὕδωρ τὰς μεταλλικὰς του οὐσίας, ὁ ἀργυρος ὁμοῦ καὶ ὁ χρυσοὺς μὴ δυνάμενοι νὰ διαλυθῶσι φθάνουσιν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν κατὰ τεμάχια.

ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΑΙ ΚΡΙΤΙΚΗ

Τὸ ἐξῆς ἐπεισόδιον συνέβη ἐσχάτως ἐντὸς σιδηροδρομικῆς ἀμάξης δευτέρας θέσεως ἐπὶ τῆς μεταξὺ Δρέσδης καὶ Λειψίας γραμμῆς.

Πολλοὶ ἐπιβάται συνωμίλουν μετὰ ζωηρότητος, καίπερ τὸ πρῶτον συναντώμενοι, θέμα δὲ τῆς συνδιαλέξεως ἦτο ἡ μουσικὴ καὶ ἰδίως τὸ μελοδραματικὸν θέατρον τῆς Δρέσδης.

Μία κυρία ἡλικιωμένη ἀπεφάνετο δυσμενῶς περὶ τῆς *Εὐφράνθης* τῆς Βέμπερ, ἣν εἶχεν ἀκούσῃ τὴν πρωτοεραῖαν λέγουσα:

— Εἶνε μάλιστα ἐκείνη ἡ Σραϊδερ’ ἡ ἡλικία τῆς δὲν κάμνει πλέον διὰ θέατρον καὶ ἡ φωνὴ τῆς κατήνησεν ἀνυπόφορος.

Καὶ ἐπειδὴ κανεὶς δὲν ἀπήντα, στρεφομένη πρὸς παρακαθήμενον κύριον προσέθεσε:

— Δὲν θαρρεῖτε καὶ σεῖς πῶς ἡ Σραϊδερ δὲν ἔπρεπε πλέον νὰ ξηφονίζῃ ἐμπρὸς εἰς τὸν κόσμον; Καὶ ὁ κύριος ἀποκρίνεται ψυχρῶς:

— Ἦμπορεῖτε νὰ τὰ εἰπῆτε αὐτὰ πρὸς τὴν ἰδίαν; κάθηται ἀντικρὺ σας.

Γενικὴ σιωπὴ καὶ σύγχυσις τῆς ἡλικιωμένης κυρίας διεδέχθη τὴν ἀποκάλυψιν.

Ἐπὶ τέλους συνελθούσα αὐτὴ ἐπροσπάθησε νὰ δικαιολογηθῇ:

— Μὲ συγχωρεῖτε, κυρία μου, ἀλλὰ δὲν πταίω ἐγὼ... ἐγὼ ἤμην ἀδιάθετη χθὲς βράδῃ καὶ ἔφυγα γρήγορα ἀπὸ τὸ θέατρον... Δὲν σὰς ἤκουσα παρὰ πολὺ ὀλίγον... Πταίουν αἱ ἐφημερίδες ποῦ τὰ γράφουν... μάλιστα εἰς μίαν σημερινὴν ἐδιθάβασα τὰ θεατρικὰ ἐκείνου τοῦ Σμιδερ, ὁ ὁποῖος ἐκφράζεται διὰ σὰς μὲ πολὺ πάθος... Ὅα εἶνε βέβαια κανένας σχολαστικὸς καὶ ἀντιπαθητικὸς ἄνθρωπος.

Καὶ ἡ κυρία Σραϊδερ ἀποκρίνεται ψυχρῶς:

— Ἦμπορεῖτε νὰ τὰ εἰπῆτε αὐτὰ πρὸς τὸν ἴδιον; κάθηται εἰς τὸ πλάγι σας.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΔΕΙΝΟΤΗΣ

Ἱστορικόν:

Ὁμογενὴς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἦλθε νὰ ἐπισκεθῇ τὰς Ἀθήνας. Ὁδηγούμενος ὑπὸ γνῶριμου του, ἀποκατεστημένου ἐναυθῆ, ἀνέρχεται καὶ εἰς τὴν Ἀκρόπολιν.

Ὁ γνῶριμός του ἀρχίζει νὰ τοῦ ἐξηγῇ τὰς διαφόρους ἀρχαιότητας καὶ ὁ ὁμογενὴς τὸν παρακολουθεῖ μετὰ μεγάλῃς προσοχῆς.

Τέλος ὅταν ἔφθασαν καὶ πρὸ τῶν ἐρειπίων τοῦ Παρθενῶνος, ὁ ὁμογενὴς στρέφων πρὸς τὸν ὀδηγόν του μεθ’ ὑπερτάτης ἀδμονοίας λέγει:

— Καλὰ ὅσα λές, βρε ἀδερφέ, μὰ γιατί δὲν τὰ κτίζουν ὅλα αὐτὰ παρὰ τάφινον ἔτσι μισοτελειωμένα!

ΦΙΛΟΦΡΩΝ ΞΕΝΟΔΟΧΟΣ

Πελάτης. Αὐτὴ ἡ μπριζόλα εἶνε φρικτὰ σκληρὴ. *Ξενοδόχος*. Πῶς γίνεται; εἶνε ἀπὸ βιδέλο.

Πελάτης. Δὲν ξέρω ἀπὸ τί εἶνε; ξέρω πῶς δὲν τὴν κόβει τὸ μαχάρι μου.

Ξενοδόχος. Μαχάλη, φέρε ἕνα ἄλλο μαχάρι εἰς τὸν κύριον.